

Smaa Meddelelser.

De italienske Finanser. Læseren af det i nærværende Tidsskrifts 5te Bind meddelte Brev fra Rom om de italienske Finanser ville maaske erindre, at man i det nu forløbne Aars Begyndelse i Italien var stærkt optaget af det Spørgsmaal, om det kunde lykkes i 1875 at bringe det siden Kongeriget Italiens Oprettelse permanente Deficit til at forsvinde. Det viser sig nu efter det aflagte Regnskab for 1875, at dette ikke er lykkedes; men at man dog fik det paaregnede Deficit af 54 Mill. Lire nedbragt til 28 Mill. Dette maa dog allerede betragtes som et meget stort Fremskridt, idet jo det aarlige Deficit for 1869—73 varierede imellem 200 og 261 Mill. Lire og det først i 1874 nedbragtes til 102 Mill.

Sølvets Værdi vedbliver at synke, fornemmelig paa Grund af den stedse stigende Produktion, men tildels ogsaa formedelst det aftagende Begjær til Møntning. I Skandinavien og Tyskland er Sølvet jo alt reduceret til Skillemønt, og i det latinske Møntforbund udmøntes der i de senere Aar kun ubetydelige Beløb, der ifølge de gjentagne Januar-Konferencer er bleven fastsat til omtrent 120 Mill. Frs. aarlig som Maximum. Navnlig i indeværende Aar er Faldet i Sølvets Værdi tiltaget stærkt og den har nu naact saa lavt et Punkt som ingensinde før. Den 11te Februar noteredes Sølvprisen i London for første Gang til 54½ d., Dagen efter gik den ned til 54 d., er derefter yderligere gaaet ned i Resten af Februar og noteredes den 3die Marts endog kun til 52⅝ d. Da den endnu i Begyndelsen af Januar noteredes til 56⅛ (3die Jan.), er den atter i Løbet